



آیا اموات به خانواده خود سر می‌زنند

از آیات و روایات استفاده می‌شود که هر کس به قدر درجه‌ای که دارد به خانواده‌اش سر می‌زند. اموات مؤمن و کافر در شکل کبوتر لطیف، گنجشگ یا کوچکتر از آن به خانواده سر می‌زنند، البته این نوعی تمثیل است.

از آیات و روایات استفاده می‌شود که هر کس به قدر درجه‌ای که دارد به خانواده‌اش سر می‌زند. اموات مؤمن و کافر در شکل کبوتر لطیف، گنجشگ یا کوچکتر از آن به خانواده سر می‌زنند، البته این نوعی تمثیل است.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، همه ما علاوه بر مسیرهایی که معمولاً با اختیار خود انتخاب می‌کنیم، مسیر دیگری در پیش داریم که از آن غفلت کرده‌ایم، مسیری که اختیار در آن دخالتی ندارد و آن مسیر «مصیر» است، مصیر یعنی بازگشت، آیات متعددی به خوبی تصریح بر بازگشت به سوی خدا دارد؛ این تعبیرات که نظائر فراوانی در قرآن مجید دارد، نشان می‌دهد که رستاخیز و قیامت از دیدگاه قرآن یک نوع بازگشت است و می‌دانیم مفهوم این واژه آن است که چیزی از نقطه‌ای آمده باشد، باز به همان نقطه بر می‌گردد، قرآن در این مورد می‌فرماید: «لا اله الا هو الیه المصیر».

کتاب «فراموشی بصیر» قصد دارد آثار تربیتی ویژه و عمیق باور به معاد را منعکس کند و پرسش‌هایی را مطرح سازد که شاید در ذهن بسیاری از مردم نقش بسته است، اما به دلیل ترس از مرگ، هرگز به خود جسارت تحقیق و تفکر در این موارد را نداده‌اند، همچنین در این کتاب مراحل مختلف معاد از احتضار تا قیامت، دلایل فراموشی مصیر، تجرد روح، منطق علمی، عقلی و شهودی آیات و روایات را بررسی کرده است.

در بخشی از این کتاب با عنوان «سرکشی اموات به خانواده» می‌خوانیم:

از آیات و روایات استفاده می‌شود که هر کس به قدر درجه‌ای که دارد به خانواده‌اش سر می‌زند، اموات مؤمن و کافر در شکل کبوتر لطیف، گنجشگ و یا کوچکتر از آن به خانواده سر می‌زنند، البته این نوعی تمثیل است، نه اینکه مردم تصور کنند پرنده‌ای که بر سر در خانه نشسته، اموات آن‌هاست.

این ملاقات ظهر هنگام با همراهی 2 فرشته صورت می‌گردد، فراهم شدن این دیدار یک طرفه بستگی به وضع برزخی آنان و مشیت الهی دارد، رفت و آمد طبق نظام برزخی است، دل‌خواهی و اینکه به هر نقطه‌ای برود، نیست، بعضی همه روزه بعضی دو روز یکبار، بعضی سه روز یکبار، بعضی هر جمعه، بعضی ماهی یک مرتبه و بعضی سالی یک مرتبه، این اختلاف به اعتبار تفاوت حالات و سعه و ضیق مقام آن‌ها و گرفتاری آن‌هاست.

در این مراجعه مؤمن جز خوبی و چیزهایی که موجب فرح اوست، از اهل خود چیزی نمی‌بیند و اگر چیزی باشد که روح مؤمن ناراحت می‌شود، از او پنهان داشته می‌شود و روح کافر جز بدی و امور ناراحت کننده او، چیز دیگری نمی‌بیند، امام صادق (ع) فرمود: وقتی مؤمن به دیدار خانواده‌اش می‌آید، آنچه که او را خوش آید، می‌بیند و کارهای ناپسند از او پوشیده می‌شود، اما وقتی کافر به دیدار خانواده‌اش می‌رود، آنچه که او را غمگین نماید، بر او نمایان می‌شود و کارهای پسندیده از او پوشیده می‌شود.

البته گروهی از کفار و معاندان آزادی ندارند و در برزخ مدام زندانی‌اند و تنها از طریق مردگانی که به برهوت منتقل می‌شوند از حال خانواده و دوستان خود مطلع می‌شوند، هر چند این دیدار یک سویه و از جانب اموات است، اما آثار و برکات آن شامل حال هر دو طرف می‌شود، البته عکس این قضیه ثابت است، گاهی می‌شود میت در فشار و ناراحتی است، هدیه‌ای از جانب زندگان بر او فرستاده می‌شود و گاهی برای چنین هدایایی اجرهای بزرگی عاید میت نمی‌شود، بنابراین بهترین راه برای ارتباط مستمر با اموات، نجات ایشان از عذاب و همچنین رفع حوائج دنیوی زندگان، زیارت قبور ایشان است، حتی می‌توان سفرهای زیارتی را به نیابت از ایشان انجام داد.